

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Andrzej Duda

Warszawa, 2 października 2024 roku

Jej Magnificencja
Pani Profesor Barbara Marcinkowska
Rektor
Akademii Pedagogiki Specjalnej
im. Marii Grzegorzewskiej
w Warszawie

Uczestnicy
inauguracji roku akademickiego 2024/2025

Magnificencjo Pani Rektor!
Wysoki Senacie!
Szanowni Państwo Profesorowie!
Drodzy Studenci, Panie i Panowie!

Serdecznie pozdrawiam wszystkich zgromadzonych na inauguracji roku akademickiego w Akademii Pedagogiki Specjalnej im. Marii Grzegorzewskiej w Warszawie. Cieszę się, że dzieło i myśl znamienitej patronki i założycielki tej uczelni – Pani Profesor Marii Grzegorzewskiej – znajduje tylu młodych, zdolnych kontynuatorów i naśladowców.

W sposób szczególny zwracam się do Pani Profesor Barbary Marcinkowskiej z gratulacjami z okazji ponownego objęcia zaszczytnej godności Rektora tej uczelni. Życzę Pani wszelkiej pomyślności, zrealizowania planów zawodowych oraz satysfakcji z dokonań studentów.

Pozdrawiam zgromadzonych studentów, szczególnie tych, którzy po raz pierwszy stanęli dzisiaj w gronie słuchaczy tej wyjątkowej szkoły. Gratuluję Państwu sukcesu, jakim niewątpliwie jest przyjęcie w poczet społeczności warszawskiej APS. Życzę Państwu dobrych lat studiów: radości ze wspólnego zgłębiania arkanów wiedzy, z doskonalenia warsztatu naukowego i poznawania ludzi, którzy podzielają te same pedagogiczne pasje i zainteresowania.

Panie i Panowie!

Inauguracja roku akademickiego to uroczystość o ukształtowanej przez wieki tradycji i pięknej oprawie. Togi i birety profesorów, hymn *Gaudeamus igitur*, nadawanie tytułów doktora honoris causa i wręczanie odznaczeń, immatrykulacje nowego rocznika studentów, okolicznościowe przesłania – wszystko to symbole godności uczonych i głębokiego szacunku, jakim w naszym kręgu kulturowym powszechnie darzymy naukę. Są to zarazem znaki powrotu całej społeczności do pracy w murach uczelni. Znaki tego szczególnego czasu, gdy podejmuje się nowe wyzwania, wyznacza zadania i cele.

Na początku tego nowego etapu zatrzymujemy się w refleksji nad potrzebą, koniecznością i trudem poszerzania wiedzy, kształcenia, odkrywania i opisywania tego, co się zbadało i poznało. Każdy uniwersytet, każda politechnika, akademia i szkoła wyższa staje dzisiaj przed wyzwaniami wynikającymi z postępu technologicznego, przemian społecznych i oczekiwań rynkowych, wobec których nie możemy przejść obojętni. Niezależnie jednak od okoliczności i uwarunkowań, w jakich uprawiają Państwo działalność naukową, nie zmienia się sens tej misji, którym jest dobro człowieka.

Pytanie o skutki dociekań badaczy powinno towarzyszyć zarówno wysiłkowi słuchaczy pierwszych lat, jak i utytułowanych autorytetów, bo każde przedsięwzięcie podejmowane w obrębie studiów i badań ma konsekwencje praktyczne, społeczne, etyczne i moralne.

Wydarzenia mijającego roku skłaniają nas do przesunięcia akcentów określających wspomnianą misję, realizowaną przez środowiska akademickie. Trwająca już trzeci rok wojna na Ukrainie, broniącej się przed rosyjską agresją, stawia nas przed pytaniami o szeroko pojęte bezpieczeństwo Polski i całego regionu Europy Środkowo-Wschodniej. Minał już czas gorących polemik na temat bezpieczeństwa energetycznego, żywnościowego, cyberbezpieczeństwa Polski. Zagadnienia te powinny zostać wyłączone z obszaru bieżących sporów politycznych i stać się przestrzenią politycznego konsensusu. W tym kontekście należy podkreślić, że stan polskiej nauki, profesjonalizm kadry akademickiej i waga dokonań uczonych nie tylko leżą w interesie ich samych, lecz stanowią konstytutywny element dobra wspólnego, decydujący o pomyślności naszego narodu. Systemowe wsparcie uczelni i ośrodków badawczych, wzmocnienie etosu akademickiego i promocja polskiej nauki w świecie są realizacją troski o dobro wspólne, ale przede wszystkim warunkiem stabilności i bezpieczeństwa państwa. Dlatego misję szkolnictwa wyższego jako służby dla dobra człowieka należy pojmować także jako działanie dla dobra państwa, w tym również jego dobrobytu i bezpieczeństwa.

Polska nauka jest silna m.in. dzięki potencjałowi gospodarki narodowej. A jednocześnie gospodarka ta potrzebuje polskiej myśli naukowej i wykształconych pracowników, których kompetencje wzmacniają jej konkurencyjność na rynkach zewnętrznych. Dla rozwoju nauki jest więc niezbędne, by Polska miała jak najwięcej przedsiębiorstw zainteresowanych wdrażaniem rodzimych rozwiązań technologicznych, a zarazem finansowaniem badań służących rozwojowi poszczególnych gałęzi przemysłu. Tworzenie polskich podmiotów gospodarczych zdolnych do podjęcia konkurencji kapitałowej i technologicznej na rynkach światowych otwiera szanse także dla polskich instytucji badawczych. Celowi temu służą rozpoczęte w ostatnich latach inwestycje strategiczne, takie jak budowa elektrowni atomowej, Centralnego Portu Komunikacyjnego, portu kontenerowego w Świnoujściu, drogi wodnej łączącej Zalew Wiślany z Zatoką Gdańską. Jestem przekonany, że podejmowanie takich ambitnych wyzwań gospodarczych – o strategicznym znaczeniu dla przyszłości Rzeczypospolitej – pozwoli polskiej nauce pokonać bariery, które dotąd stoją na drodze jej rozwoju.

To piękny i radosny moment, gdy jak co roku setki tysięcy młodych Polaków podejmują studia na uczelniach wyższych. Z uznaniem obserwuję rozwój istniejących ośrodków uniwersyteckich i politechnicznych, jak również powstawanie nowych szkół i kierunków kształcenia wyższego na akademickiej mapie Polski. Z dumą przyjmuję sukcesy studentów i młodych naukowców, którzy zdobywają zaszczytne laury oraz zyskują uznanie dla swoich odkryć i dokonań, ale też dla całej polskiej nauki. Serdecznie gratuluję zdobywcom nagród i wyróżnień w konkursach krajowych i międzynarodowych. Gratuluję też wszystkim młodym wynalazcom i przedsiębiorcom, którzy odpowiedzieli na moje zaproszenie do udziału w corocznej odsłonie projektu „Start-upy w Pałacu”. Każde takie wydarzenie umacnia mnie w przekonaniu, że przyszłość polskiej nauki i gospodarki, a przez to również państwa spocznie w dobrych rękach.

U progu nowego roku akademickiego wszystkim Państwu życzę satysfakcji ze zdobywania nowych umiejętności i odkrywania tajemnic wiedzy. Życzę, by ta szczególna synergia, która rodzi się w spotkaniu utalentowanej młodzieży z pełnymi zapału, twórczymi wykładowcami otwierała przed Państwem wciąż nowe horyzonty niekończących się możliwości.

Vivat Academia, vivant professores!

Z WYKŁADAMI SŁOWNIKU

Pytanie o skutki dociekań badaczy powinno towarzyszyć zarówno wysiłkowi słuchaczy pierwszych lat, jak i utytułowanych autorytetów, bo każde przedsięwzięcie podejmowane w obrębie studiów i badań ma konsekwencje praktyczne, społeczne, etyczne i moralne.

Wydarzenia mijającego roku skłaniają nas do przesunięcia akcentów określających wspomnianą misję, realizowaną przez środowiska akademickie. Trwająca już trzeci rok wojna na Ukrainie, broniącej się przed rosyjską agresją, stawia nas przed pytaniami o szeroko pojęte bezpieczeństwo Polski i całego regionu Europy Środkowo-Wschodniej. Minał już czas gorących polemik na temat bezpieczeństwa energetycznego, żywnościowego, cyberbezpieczeństwa Polski. Zagadnienia te powinny zostać wyłączone z obszaru bieżących sporów politycznych i stać się przestrzenią politycznego konsensusu. W tym kontekście należy podkreślić, że stan polskiej nauki, profesjonalizm kadry akademickiej i waga dokonań uczonych nie tylko leżą w interesie ich samych, lecz stanowią konstytutywny element dobra wspólnego, decydujący o pomyślności naszego narodu. Systemowe wsparcie uczelni i ośrodków badawczych, wzmocnienie etosu akademickiego i promocja polskiej nauki w świecie są realizacją troski o dobro wspólne, ale przede wszystkim warunkiem stabilności i bezpieczeństwa państwa. Dlatego misję szkolnictwa wyższego jako służby dla dobra człowieka należy pojmować także jako działanie dla dobra państwa, w tym również jego dobrobytu i bezpieczeństwa.

Polska nauka jest silna m.in. dzięki potencjałowi gospodarki narodowej. A jednocześnie gospodarka ta potrzebuje polskiej myśli naukowej i wykształconych pracowników, których kompetencje wzmacniają jej konkurencyjność na rynkach zewnętrznych. Dla rozwoju nauki jest więc niezbędne, by Polska miała jak najwięcej przedsiębiorstw zainteresowanych wdrażaniem rodzimych rozwiązań technologicznych, a zarazem finansowaniem badań służących rozwojowi poszczególnych gałęzi przemysłu. Tworzenie polskich podmiotów gospodarczych zdolnych do podjęcia konkurencji kapitałowej i technologicznej na rynkach światowych otwiera szanse także dla polskich instytucji badawczych. Celowi temu służą rozpoczęte w ostatnich latach inwestycje strategiczne, takie jak budowa elektrowni atomowej, Centralnego Portu Komunikacyjnego, portu kontenerowego w Świnoujściu, drogi wodnej łączącej Zalew Wiślany z Zatoką Gdańską. Jestem przekonany, że podejmowanie takich ambitnych wyzwań gospodarczych – o strategicznym znaczeniu dla przyszłości Rzeczypospolitej – pozwoli polskiej nauce pokonać bariery, które dotąd stoją na drodze jej rozwoju.

To piękny i radosny moment, gdy jak co roku setki tysięcy młodych Polaków podejmują studia na uczelniach wyższych. Z uznaniem obserwuję rozwój istniejących ośrodków uniwersyteckich i politechnicznych, jak również powstawanie nowych szkół i kierunków kształcenia wyższego na akademickiej mapie Polski. Z dumą przyjmuję sukcesy studentów i młodych naukowców, którzy zdobywają zaszczytne laury oraz zyskują uznanie dla swoich odkryć i dokonań, ale też dla całej polskiej nauki. Serdecznie gratuluję zdobywcom nagród i wyróżnień w konkursach krajowych i międzynarodowych. Gratuluję też wszystkim młodym wynalazcom i przedsiębiorcom, którzy odpowiedzieli na moje zaproszenie do udziału w corocznej odsłonie projektu „Start-upy w Pałacu”. Każde takie wydarzenie umacnia mnie w przekonaniu, że przyszłość polskiej nauki i gospodarki, a przez to również państwa spocznie w dobrych rękach.

U progu nowego roku akademickiego wszystkim Państwu życzę satysfakcji ze zdobywania nowych umiejętności i odkrywania tajemnic wiedzy. Życzę, by ta szczególna synergia, która rodzi się w spotkaniu utalentowanej młodzieży z pełnymi zapałem, twórczymi wykładowcami otwierała przed Państwem wciąż nowe horyzonty niekończących się możliwości.

Vivat Academia, vivant professores!

Z BYRZAMI SŁOWAKOM